

Lovudkastet blev med Færø Amts Skrivelse af 18. Oktober 1904 indsendt til Justitsministeriet, men blev tilbagesendt Lagtinget med Skrivelse herfra af 11. Juli 1906 til yderligere Overvejelse. Det lykkes ikke Lagtinget at faa Sagen behandlet i Samlingen 1906, men i Samlingen 1907 optog Tinget paany Spørgsmaalet om Afløsning af de tilbageværende Tiender m. v. til Behandling og vedtog et af Færø Amt under 8. November f. A. til Justitsministeriet indsendt Lovudkast, der med Hensyn til Rammerne for de Forhold, det tilsigter at ordne, og Principperne for Skatteomlægningen, nøje har fulgt Udkastet fra 1904, fra hvilket det imidlertid iøvrigt, forsaavidt angaar de indenfor de fælles Rammer foreslaede Bestemmelser, adskiller sig betydeligt, navnlig med Hensyn til de ny Indførselssatsers Størrelse.

Med dette af Lagtinget senest vedtagne Forslag er nærværende Forslag i alt væsentlig overensstemmende.

Det kan nu formentlig ikke være underkastet Tvivl, at de ovenfor under Nr. 1 nævnte Afgifter bør ophæves, saa snart Omstændighederne tilstede det. Hvad først angaar Tienden, følger det vistnok af det almindelige Princip, hvorefter den færøske Lovgivning hidtil er bleven ledet, nemlig at den, saa vidt ikke de særegne stedlige Forhold medføre Undtagelse, bør følge den almindelige danske Lovgivning, — at Tienden lige saavel bør hæves der som i det øvrige Kongerige. Det er saa langt fra, at de særegne færøske Forhold paa dette Omraade gøre en Afløsning ubetimelig, at tværtimod Forholdene der i endnu højere Grad end andensteds i Kongeriget tilraade en Afløsning. For det første hvile nemlig Tienderne der, da ingen af dem er konverteret til et fast Pengevederlag, paa selve Produktionen, vekslende i Størrelse sammen med dennes Udbytte, og de rammes derved af alle de berettigede Indvendinger, som forlængst i det øvrige Kongerige have ført til Tiendernes Omsætning til faste Vederlag. Men dernæst gør der sig ved de Tiender, der give størst Udbytte, nemlig de egentlige Landbrugstiender (Lamme-tiende, Kottiende og Korntiende), den særlige Omstændighed gældende, at Landbruget paa Færøerne arbejder under meget vanskeligere Forhold nu end i tidligere Tider, idet det tiltagende Fiskeri drager Hovedmængden af mandlig Arbejdskraft til sig, fordi det anses for — og ogsaa for Tiden er — mere lønnende. Det maa derfor, saaledes som Forholdene have udviklet sig, sikkert anses for rigtigt at gaa over

til en Skatteomlægning, hvorved man væsentlig letter den paa Landbruget hvilende Skattebyrde og derved bidrager noget til at lette det Tryk, hvorunder det — netop som en Følge af, at et andet Erhverv, Fiskeriet, er drevet stærkt op, — arbejder. En saadan Skatteomlægning er paa Færøerne af særlig Betydning, fordi det, til Trods for at Landbruget ikke længere kan betegnes som Øernes Hovederhverv, dog er en Samfundsopgave af stor Vigtighed for Øerne, at Landbruget opretholdes som et væsentligt Bierhverv. Selv om man ikke vil regne med den Mulighed, at Fiskeriet, saaledes som det saa ofte før har været Tilfældet, i længere Perioder skulde slaa fejl, og Befolkningen derved blive henvist til Valget mellem at udvandre eller at søge sin Tilflugt i Landbruget, saa er det af mange Grunde særdeles ønskeligt, at Øernes Erhvervsliv ikke bliver endnu mere ensidigt, end Forholdene hidtil have medført. Navnlig tidligere har det været den almindelige Regel hos Befolkningen der paa Øerne, at en Mand sjældent var Landbruger eller Fisker alene, men oftest drev begge Erhverv, saaledes at efter Omstændighederne enten det ene eller det andet var Hovederhverv. Det har nu for manges Vedkommende tabt sig; mange af de unge Mænd, som hele Sommeren ere ude paa Fiskeri med Skibene, blive fremmede for Landbruget; og omvendt: de, der ere hjemme, have ofte saa meget andet at gøre, at de knapt faa Tid til at drive synderligt Fiskeri. Dette er ikke en for Fremtiden heldig Udvikling af Forholdene. Der bør tværtimod stræbes hen til, at Landbruget ogsaa for den store fiskeridrivende Befolkning kommer til at staa som en god Bibeskæftigelse; Erfaringer andensteds fra, f. Eks. fra Norges Vestkyst, hvor Forholdene i saa mange Retninger ligne de færøske, tale ogsaa for, at Landbruget kan drives op som et saadant Bierhverv ved Siden af Fiskeri, blive en god Støtte for Fiskerbefolkningen og især virke som fremmede Stabilitet i dens Erhvervsliv. — En af Betingelserne for en saadan Udvikling er sikkert, at der tilvejebringes en retfærdigere Skatteordning ved Formindskelse af Skattetrykket paa Landbruget, og en saadan er det endda mindre betænkeligt at foretage under Forhold som de færøske, hvor det dog endnu er saa, at en meget stor Del af Befolkningen ejer eller bruger Jord, og hvor en Skattelettelse for denne derfor ingenlunde bliver alene eller nærmest til Fordel for en enkelt Klasse.